

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr.; pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Urzică Scandalografescu.

În cercurile mai înalte finanțari ale statului nostru se ivesc păreri pentru ștergerea totală a dării de cap. Motivul acestor păreri nu e decreșcerea populațiunei, ce ne constată cea mai nouă statistică a Ungariei, ci lipsa de capete, ce s'a

manifestat dela 1866 încôce în acéstă țără la calcularea veni-
telor statului. Mai sânt apoi destule alte capete la administra-
țiunea statului nostru, în biserică și scôlă, aci sânt călugarii
și inspectorii de scôle, tot capete, pentru cari a plăti dare e
un păcat strigător la ceriuri. Fiind însă că odinióra — așa
ne povestese batrânii — i-și acoperca statul noștru mai tôte
recerințele sale din darea capului, și prin urmare se va naște
totuși un gol în cassele erariului, care va trebui deunde va aco-
perit, eu mi-ași permițe a recomanda capacitaților năstre finan-
țiarî introducere de urmetóre dări :

1. Darea pentru cutremur de pământ. Introdúcerea acestei
dări nu se recomandă singur în urma deselor aparițe de cu-
tremur de pamânt în Ungaria, ci și din punctul acela de ve-
dere, că pamântul se va revolta, cași neguțătorii contra intro-
ducerii dării de consum; va produce zguduiri teribile, și alt
mijloc pentru restornarea regimului lui Tisza, decât un cutremur
de pamânt strajnic, nu esistă.

2. Darea pentru apă. „Nu-i rațiune“, mi se va objecta
pôte, cu provocare la rachiu și la bere, pentru care plătim
destulă dare de consum, și totuși nu sânt altceva, decât pură
apă. Dar nu-i așa! Darea pentru apă, așa precum curge din
nori sau pe Dunăre, Tisza, Murăș etc. la vale, i-și are îndrep-
tătirea sa motivată. Me rog a privi la rezultatele numărării
popórêlor din Ungaria, cari ne arată că în decurs de 10 ani
au părăsit sute de mii de ómeni acéstă țără binecuvântată cu
atâtea izvórá de apă și au emigrat în alte țeri, simplu din
causa, pentru-că n'au mai avut după ce bea apa.

3. Darea pentru aer. Se pôte constata cu înlesnire, că
mai jumătate populațiunea din Ungaria trăiește din aer și în
urma acestuí mod de viétă a sciut a se scuti de orice contri-
buții în favorul statului nostru.

4. Darea pentru strânsuri la rânză. Dór nici una din tóte dările introduse până ađi în statul nostru, nu promite atâtea venite, ca darea pentru strânsuri la rânză. Iată pentru-ce: De dările, la cari sântem supuși în Ungaria, făcărui sudit al acestui stat, i se întórece rânza de ęece ori pe ęi.

Cine a avut rara fericire de a atinge cu tãpile încãlțã mintelor sale podimentul ambitului de stãnga al reședinței metropolitane din Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 32, acela n'a putut trece cu vederea inscripțiunea imosantã, ce spãndurã deasupra ușei dela finea ambitului. Oricare muritor cu combinațiune de adibuchevedeleglorie cetesce cu inlesnire de-asupra acelei uși: „Cancelaria Metropolitanã“ !

Altã însușire cualitativã au pórtã acea inscripțiune, și când s'ar întempla, ca se aflã un om onest scãndura, cari pórtã inscripțiunea, pe strade, ar veni în cea mai mare perplexitate cu onestitatea sa, pentru-cã n'ar sei unde se-o trimită, la Blaj sau la Sibiu. Din perplexitatea acesta l'ar scãpa pe gãsitorul onest singur deschiderea ușei dela finea numitului ambit. Atunci ar sei de unde se ține scãndura cu inscripțiunea si fără ca se-i spunã cineva.

Ușa cu imosanta inscripțiune, duce într'o odaie, cãria i se suie, de rușine, roșãta în obraz, pentru inscripțiunea, care seduce pe oameni, ca se-i treacã pragul. În odaie întrã lumina, încãt concede eurețenia giumurilor, prin trei ferești, dacã întrã însã odatã în odaie, numai póte eși afarã. În partea stãngã, dela intrarea în odaie, e lumea bătutã cu scãnduri.

Omeni cu cunosciute topografice afirmã cu multã positivitate, cã, dupã scãndurile din stãnga dela intrarea în odaie, se aflã biblioteca marelui Andreiu, arangiatã dupã sistemul

din bota țaganului. Mii nu-mi vine însă a crede, că sfințele cărți, cari au luminat pe Andreiu cel Mare pe spinosul drum cătră vechia metropolie, se pot păstra, fără muștrare de cuget, aprópe un deceniu, între scânduri neghluite. Atâta indolență nu pot presupuue, nici la cel mai slab următor al Marelui Andreiu.

Mobilierul odăii constă din un divan, care păstrează cu scumpătate mai multe republici de moli înlăuntrul seu; din două mese, cu chiemarea de a scrie pe ele, și din două scaune, cari se bucură rar de ocasiunea de a face cuiva serviții. De cuptor numai pomenesc, pentru-că pe acesta îl róde amar consciința de mulțimea leunelor, pe cari le consumă înzédar.

Astai cancelăria metropoliei constituționale a biserecii Românilor gr. ~~REU~~ dinj / Austro-Ungariaty ~~absoly~~ înființat la anul 1876 după nascerea lui Christes, car dela nascerea choasului archidiececan, al 7-lea.

Doi indiviđi cu sânta chiemare de a fura lui Dumnezeu timpul, întră de regulă la óra a 9, din țji, sau deodată sau succesiv în acea cancelărie. Făcare se pune la locul seu, i-și aprinde o țigare după alta, și suflă fumul în ochii spiritului statului organic. La órele 12, și după-ce nici cucul nu-i întrea-bă pentru-ce au venit la cancelărie, i-și dic unul altuia: Apetit bun, și eșind se despart, ca după prând se-și pótă continua cu puteri restaurate activitatea dimmaintea prândului.

Unul din acești indiviđi pörtă rangul de secretar metropolitan, o numire, care-și are esplicarea sa etimologică în faptul, că metropolitul e încă un secret pentru cancelăria metropolitană. Celalalt individ e archivariul cancelăriei metropolitane, o persónă căria îi compete cu atâta mai mult acéstă numire

birocratică, cu cât archiva metropolitană rangiază încă între mărimile necunoscute. Ambii amploriați de rang suprem în birocrăția ortodoxă din Austro-Ungaria i-și fac servițiile lor cu rară diligență și scrupuloasă conștiință, așa încât nici cel mai mare inimic al lor nu le pôte imputa, că nu și-au ridicat lea-fa regulat la prima făcărei luni. —

Activitatea acésta exemplară, la care se încórdă amploriații căncelăriei metropolitane, are de a mulțami biserica ortodoxă a Românilor din Austro-Ungaria singur energiei Exellenției Sale a Metropolitului Miron Romanul, care n'a conturbat și nu conturbă pe amploriați nici odată în activitatea lor, cu preasânta Sa prezență.

Eu când am vedut pe acei doi amploriați ai căncelăriei metropolitane gr. or. din Sibiu ce activitate desvöltă, mi-am adus aminte de timpurile vechi ale bisericii noastre, în cari trăiau primii următori ai sântilor apostoli în căsătorie. Ce bine ar fi, cugetam în mine, când ar urma biserica noastră și ađi învătătura scripturei, Pavel cătră Timotein I. 3, care dice: „De poftesce cineva episcopie, bun lucru poftesce. Dară episcopul se fiă fără de prihană, bărbatul unei femei, treaz prudent, vrednic de a învăța, nebețiv, bine îngrijitor de casă avénd copii soi ascultători cu totă modestia“. În casul acesta ar avea Exellenția Sa metropolitul nostru Miron Romanul nevastă la casă, și dómna metropolitessa ar putea ocupa pe amploriații căncelăriei metropolitane la scărmanatul de lână.

Un alegător din Brașov constată într'o corespondență particulară a Observatorului Nr. 12, că publicul românese se va

fi mirând de marea indulgență a românilor din Brașov, dovedita față cu deputatul lor din parlamentul unguresc. Apoi asigură pe redactorul Observatorului continuând: „Dar vești d-ta domnule redactor, lucrurile mari au lipsă de timp îndelungat, ca se fiă duse la împlinire. Roma nu s'a zidit într'o zi, astfelu nici noi nu putem pretinde dela deputatul nostru, ca marea programă, carea și-a făcut'o de credeul seu politic, adecă împăcarea românilor cu magiarii se-o ispravescă într'o zi două.”

Eu nu știu mai ține deputatul Brașovenilor domnul N. Strevoiu la credeul seu politic de pace, decând a cetit epistola lui Moltke către Blunschli, in care se declieară pacea de cea mai mare nenorocire pentru omenime, sau l'a tras pe calapodul principiilor sala de solidaritate dela conferința națională ținută la Sibiu în 1878. Nu se pôte însă nega, că programa deputatului Strevoiu, a acestui Antimoltke, e mare, și dacă se recere la îndeplinirea ei atâta timp, cât s'a recerut la zidirea Romei, atunci se supune indulgență trocarilor din Brașov la o probă meritată. Dîc meritată, pentru-că, când au aj robat trocarii din Brașov cheredel politic al lui Strevoiu, si i-au dat încrederea lor, au urmat pe acel măcelar, care s'a dus cu microscopul la târg și a cumpărat un vîțal înloc de un bou.

Cu tôte acestea trebuie se dăm laudă lui Dumnezeu, că sistemul reginului nostru tinde deputatului Strevoiu posibila mână de ajutoriu, la resolvarea greiei sale programa. Numărarea cea mai nouă a popórelor din Ungaria ne dovedesce pe degete, că atât magiarii cât și românii se înpuținează pe di ce mergem, și de merg lucrurile totașa, pot fi trocarii din Brașov siguri, că deputatului Strevoiu nu-i trebuie atâta timp la împăcarea românilor cu magiarii, cât a trebuit țiganilor, ca se-și mănânce biserica.

Corespondentele particular al Observatorului, se mângăie

mai departe continuând: „Că deși a fugit Strevoiu din dietă când s'a decis chestia vamei pentru petrolen., ca se nu voteze în interesul Brașovenilor, va face, ce n'a făcut până acum pôte din maturitate politică, adecă va da alegătorilor sei socôta despre activitatea sa de trei ani din parlamentul pestan.“

Ce privește activitatea deputatului Strevoiu de trei ani în parlamentul pestan, nu cred că va fi de lipsă vro socôta, pentru-că făcărè trocăr, și dacă nu se numeră între cei mai buni politici, scie, că deputatul lor n'a făcut în dietă absolut nimica. Dar nici n'a fost chieimarea deputatului Strevoiu de a face ceva în dietă, pentru-că românii, cari se află în dieta Ungariei sânt împêcați cu magiarii. Si dacă a fugit deputatul Strevoiu din dietă, când s'a votat chestia de vamă pentru petrolen, pôte că a plecat cătră Keeskemet, ca se facă în părțile acelea pace între români și magiari. Sau pôte, că s'a dus în casina magnaților și a încercat a dovedi unui magnat încarnat, că când are românul în piche sept major în roșu, terț major în ghinde și patrușprădece tuzi, e vai de cel mai al dracului magiar și trebuie se se dea păcii.

Apoi dór n'a nebunit deputatul Strevoiu, ca se umble cu petrolen, când e vorba de pacea între magieri și români. Au cred trocării din Brașov, că deputatul Strevoiu va împăca vrum magiar cu românii, dacă-i va arunca o botă de petrolen în cap, și Lenger va aprinde un lenuș în aprospiereă lui?

Strevoiu e om cu maturitate politică. El scie, că dacă va pleca după iepure, cu fuga nu-l prinde. De aceea s'a vîrât deocamdată în clubul lui Tisza. Mâne poimâne se vîreșce în societatea din Budapesta pentru magiarisarea numelor de familie. Apoi i-și cumperă dela Grünfeld o cutie de păcură, i-și unge și resucesce mustoțele după teoria lui Kutjaterem-tette și se subserie Strévay Miklos. Așa se face brânza națio-

nală, din care dacă va mușca cel mai infernal magiar, strigă odată vai, și dacoromanistul e gata!

Eu încă aștept cu nerăbdare socoța, ce are se dea deputatul Strevoiu alegătorilor sei despre activitatea sa de trei ani în parlamentul pestan. Sum curios a afla câți magiari a înpăcat deja deputatul Strevoiu cu romanii, și deunde a început cu rezolvarea grelei sale programe. Pentru-că deși nu s'a zidit Roma, după cum ne asigură corespondentele particular al Observatoriului, într'o di, atâta e totuși istorice constatat, că stremoșii noștrii în primii ani ai întemeierii Romei au furat cel puțin pe Sabinencele. Atâta a putut face și deputatul Strevoiu în decurs de trei ani, și eu pare-că ved pe trocarii din Brașov aplaudând, când le va comunica deputatul lor, că el încă a desvoltet asemenea activitate, ca și vechii Romani, deși nu pe liveziile din Latium, dar în salónele dela Neue Welt.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Corespondentele particular al Observatoriului, doresce, ca deputatul Strevoiu se-și dea cât mai curënd socoța despre activitatea sa, parlamentară, și pentru aceea, ca se arete românilor, cari mai țin la pasivitate, folósele activității parlamentare, cară de altă parte, se arete și desastrele pasivității.“

Eu nu me îndoiesc nici un pic de folósele activității parlamentare, a-și dori numai se știu, că adusa deputatul Strevoiu atari rezultate folositoare gata acasă, ca țigantul feștania în traistă, sau are se se mai ducă de câteva ori după ele la Budapesta, pentru-că me tom se nu se schimbe itele, și când va aduce rezultatele folositoare ale activității sale parlamentare gata, se nu se plângă trocarii din Brașov tot ca țigantul oftând; „Ce folos c'a resărit iarba, dacă mi-a murit mii calul.“

Dacă chiar vrea însă deputatul Strevoiu, ca se convingă pe români despre desastrele pasivității, atunci nu va putea

face acésta cu mai mare efect, decât când va urma pe regina Isabella din Castilia. Acésta s'a jurat, după cum ne spune istoria, că nu-și va schimba iia, până nu va cadea Granada. Așa se depuie și deputatul Strevoiu devoțiunea, că nu-și va schimba cămașa până nu-i va succede a împăca pe magiari cu românii. In cazul acesta asigur pe deputatul Strevoiu, că nu tree trei ani, și mișcămintele naționali se vor desvolta în atare măsură, încât va putea pune nummăi trocarilor din Brașov, dar făcărui activist, rezultatele politiceii activității, vii în palmă.

Odinióră n'avea biserica noastră gr. or. din Ungaria altă constituțiune, decât caracterul-personal al lui Șaguna și era fericită; ađi se bucură de cea mai mare nefericire, cu constituția-n mână. Ca bolnavul din scriptură strigă ađi biserica noastră: *Domne! n'am om, care se ne arunce-n lac!* Doveđile umblă vii pe tóte stradele din archidieceasă, dar se ne mărjnim la una.

In Reșinari, póte cea mai mare comună din archidieceasă, s'a monopolizat patrafirul, de mai mulți ani, de gâtul unui singilier, care e altecum în stare, dacă ar muri toti popii din archidieceasă, se-i îngrope și se le tragă venitele. Cu tóte acestea poporul s'a cređut in drept a prefinde ocuparea parochiilor vacante. Câne cânesce i-a succes, din trei, a esopera întregirea unei parochii și acum sésă luni si-a ales preot, dar până ađi n'are încă popă întărit și sănțit.

Causa e, că actul alegerii s'a condus în biserica cea nouă de părintele asesor consistorial și administrator al tuturor protopopiatelor vacante, M. Lazar, întrun mod atât de genial, încât Șaguna, care odinesce lângă acea biserică, s'a întors in grópă.

Că a trebuit se se întorcă, Şaguna în grópă de conducerea actului de alegere, prin părintele M. Lazar, care reprezintă cuintesenţa tuturor talentelor eclesiastico-administrative, nu mai rămâne la îndoială şi se vede din acte. Consistoriul archidiececesan nu crede însă acesta şi cercetează mereu după alte motive. S'a trimis comisiuni preste comisiuni la Reşinari. Comisarii trimişi şi-au făcut serviciile lor aşa, ca se-i placă lui Dumnezeu, dar se nu se supere nici dracul.

În fine s'a constatat, că Man Hódreă, cel mai eminent bărbat de spirit al Reşinariului, ar fi fost în ziua alegerii, treaz.

Acum chiarificându-se tótă chestiunea a dat Exellentia Sa Metropolitul Miron Românul unei deputaţiuni a reşinărenilor, preasânta Sa promisiunea, că după-ce va muri şi popa Cioran, şi dacă e posibil şi cel unit, va dispune, ca parochiile Reşinariului se se administreze prin preoţii din Poplaca.

Diare de tótă limba şi colórea din Ungaria au publicat faptul, că executorul de dări venind la casa locuitorului din Solnoc cu numele Roner, pentru încassarea de 4 fl., cu cari datorca acesta erariului nostru, a luat perina de sub capul fetei executului, care jăcea mórta pe laviţă, şi o a dus cu sine ca obiect de execuţie.

Eu nu sciu are deficitul statului nostru lipsă de perina fetei reparate, ca se-şi aline capul, sau vrea ministrul finanţelor noastre, Szapári, ca ce dea acca perină de zetre unei fete d'ale sale. Imi vine însă a crede, că însu-şi unui Rozsa Sándor i-ar fi fulgerat şi trăsmit prin consciinţă, tragënd perina de sub capul unei fiinţe omenesci, pe care, uti figura docet, nici mórtea nu e în stare a o scăpa de legile finanţari ale Ungarii.

Spiritul de asociațiuni a dat în mugure și pe țermurii Hârtibaciului. După cum ne spun diarele, mai depinde înființarea unei reuniuni a preoților din ținutul acestui Părâu, singur dela decopiarea statutelor.

Eu nu înțeleg ce lipsă au preoții de pe Hârtibaci de statute ca sa înființeze o reoninne. După mine e manifestarea spiritului de asociațiuni suficientă, și eu me prind, că înființez cu un butoiu de spirt cea mai frecventată reuniune de preoți pe Hârtibaci.

Rusia, care după cum ne asigură cei mai însemnați istorici ai sei, órbecă însuși în nóptea barbarismului, calcă de un timp încóce principiul moral: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face” și-si dă totă silința a înprăstia humanitate, cultură, civilisațiune și alte icre numai preste imperiul otoman, dar și preste alte state învecinate.

Aseminea comandanților de armate belifere, cari își dau totă posibilă silința de a muta resboiul pe terenul inimicului, ca se cruce terenul propriu de devastări, așa se nezuiesce și marele imperiu rusesc a transpune resbelul cultural, care se crede că i l'a incredințat prevedința, în țări streine, ca se cruce poporul seu de relele urmări ale aceluia.

Acum sânt vr'o patru ani decând vine mai în fiăcare carne și primăvară în Suceava teatru rusesc. Voiesce ca sub ori-ce condițiune se facă din vechia capitală română, al doilea Lemberg. După cum ni se scrie, și românii cercetează adese acel teatru.

Tóte ar fi cum ar fi, numai decând vine acel teatru la Suceava s'au scumpit fórté tare — bostanii.

Prorocul Bileam.

BCU Cluj Centre, University Library Cluj

Despre întâmplările în luna lui Martie.

D. 1. Fetele, cari nu s'a măritat în decursul carnavalului și au ajuns prima di din păresemi de 30. de ori în viața lor, se dispensează de esamenul de maturitate.

L. 2. Exellenția Sa Archiepiscopul și Metropolitanul românilor gr. or. din Ungaria adresează către fii sei sufletești un circular, în care le arată cu multă părera de rău, că în calendariul tipografiei archidiececane din Sibiu, care l'a cumpărat

Excellenția Sa, s'au fost pus toate duminicile din anul 1880 pe Luni, și de aceea ducându-se Lunea la biserică a aflat-o totdeauna încuiată. Li asigură în fine, că pe viitor nu va mai consulta călindariul despre zilele, în cari cad duminicile și serbătorile, ci decâte-ori va auzi trăgându-se clopotele la biserică grecilor sau la cea catedrală, va merge regulat la biserică.

M. 3. Diărul Egyetértés alarmează Ungaria prin articolul seu de fond, în care arată, că Deva, oraș curat magiar, se află în pericolul dacoromanisării, pentru-că la licitațiuni se fac strigările în limba română. Din incidentul acesta dispune Tisza, ca pe viitor se funcționeze „a nagytudományu Hunfalvi Pál” la toate licitațiunile din Deva, ca strigător.

M. 4. Mai mulți inteligenți din Arad, deduc din împrejurarea, că decând s'an efitnit boii și s'a scumpit carnea a devenit înființarea unui nou diăr politic, o necesitate absolută pentru cultivarea de vite.

I. 5. Representanța cetății Brașov aduce cu unanimitate un conclus, prin care se dă deficitului, pentru sine și următorii sei legitimi dreptul de indigenat. Reueciunea română pentru gimnastică și cântări felicităza reprezentanța cetății, pentru aducerea acestui conclus.

V. 6. Isztóczy face în parlamentul din Budapesta următoare interpeLANȚIUNE: „Are ministrulpreședinte Tisza cunoscință că în 12. și 13. Faur a trăsmit și fulgerat în Deva? Și dacă are, cine a trăsmit și fulgerat, pentru-că el e de părerea, că în mijlocul iernii n'a putul trăsni și fulgera în Deva, care e oraș curat magiar, altceineva decât Horea sau Jancu?”

S. 7. Ministrulpreședinte Tisza răspunde la interpeLANȚIUNEA lui Isztóczy, că în urma relațiunilor amicabile, în cari trăiesce

regimul magiar cu regimul lui Iehova, i s'a relaționat din ceriuri, că fulgerul și trăsnițul, ce s'au descărcat în ziua de 12. și 13. Faur asupra orasulu Deva nu le au causat nici Horea nici Iancu, ci St. Petru, care după cum învăță sânta criptură, e ovreiu, și până ați încă unicul șolomonariu în ceriuri, carui-a fi e încredințată comanda asupra vremilor. Ear dacă a fulgerat și trăsniț St. Petru în mijlocul iernii a făcut acesta în interesul magiarilor, pentru-că în Deva nu e întrodusă încă illumenarea cu gas. Afară de Réthy nu există în tot orașul nici o lumină. și venind în noptea din 12 spre 13 Faur mai mulți nemeși, dela bal, cari din causă, că nu s'au făcut în anul 1880 prunele, n'au pe se-și mai cumpăra nici lemnuse. St. Petru le au scăpărat nițal, ca se-și vadă drumul cătră casă.

D. 8. Isztóczy dechiară, că nu e mulțumit cu responsul primministrului B. Tisza, și pentru-că urele nu înțeleg cum suferă regimul magyar, ca și ați se mai dispună un ovreiu în ceriuri despre fulger și trăsniț, și dacă nu i-se poto încredința unui membru din stânga parlamentului magiar trăsnițul și fulgeratul, atunci nu-i pasă dacă împlinesce afacerea acésta chiar Horea sau Iancu.

L. 9. Deputatul Strevoin dă alegătorilor sei socóta despre activitatea sa de trei ani în parlamentul pestan și le arată, că unicul mijloc pentru ridicarea culturai de cânepă în țera Bârsii, e înmulțirea ștrengarilor.

M. 10. In speranța unei recolte bogate încep brutării din București a face brutele din și ce merge mai mici.

M. 11. Ministrul finanțelor nóstre Szapány urmează pe Bismark, care a sters 14 milioane din dările cele mai grele pentru săraci, și așterne dietei un proiect de lege privitor la ștergerea totală a dărilor pentru căni.

I. 12. Grecia respinge propunerea cabinetelor europene, privitoare la compunerea unui juriu pentru complanarea diferințelor sale cu Turcia, din cauza, că în acel juriu nu s'a ales și Bac.

V. 13. Până la definiția înființare a episcopiei magiare de rîțul gr. cat. prin denumirea unui episcop, se înstituie asesorul consistorial gr. or. din Sibiu Moise Lazar de administrator al aceleia cu reședința în Hajdu-Dorog; i-se concede însă totodată și mai departea administrare a protopopiatelor Sibiului I. și II.

S. 14. Prea Sînția Sa părintele Episcop al Gherlei, Szabo, recomăndă clerului seu prin un circular, scris în limba magiară și cea muscală, faptele preotului din Satu-mare, spre urmare, și anințează la cultivarea de paprică și bostani.

D. 15. Un matematic rennumit publică în Curierul Financiar unmetore calcul: Dacă s'ar fi pus de la venirea roșilor la putere, pentru fiăcare învinuire, ce s'a aruncat de presa opozițiunei din România nemeritat în capul ministrilor liberali, un ban laoparte, cu capitalul acesta s'ar putea regula Dâmbovița, tôte stradele din București s'ar putea pava cu marmor, și fiăcare locuitor al României s'ar putea prevedea în diua paștilor din acest an, cu atâtea ouă roșii, câte onă tôte găinile din Europa întrun an.

L. 16. Biroul statistic din Budapesta constată ca rezultat al năuei numărări de poporă, că în Ungaria sînt cu 2,345,999 mai puține capete decăt acum 10 ani; o întemplantare, care dovedesce ad oculos, căți 6meni și-a perdut în statul nostru de multele griji și năcasuri, capul.

M. 17. Primministrul nostru Tisza visează cu ochii deschisi de cuvântărea sa de anul nou, în care dicea: „În acest

an vom sci noi sugruma agitațiunile electorali“, și înnoiesce în toate cercurile electorali contractul, cu vechii corteși ai regimului.

M. 18. Europa se bucură iarăși de pace. Diplomații dau cu speranța, că pacea se va salva cel puțin până la crumperea bătăliei între greci și turci.

I. 19. În Londra se începe o ședință parlamentară, care dură atâta, încât, dacă ia la aceea un vițal parte, se pomenesce la finca ședinței, hau.

V. 20. Bismark exprimă în parlamentul germanii: „L'etat est moi!“ și dă împăratului Wilhelm dimisiunea.

S. 21. Pentru asigurarea votizării libere la alegerile fiitoare dictali se retrag mai mulți angloiați publici în pădurea Bakonya, și înființază acolo o comună liberă, care se împopulează curând cu patrioți iubitori de ghinde.

D. 22. În consistoriul scolar al archidiecesei gr. or. din Sibiu se dă gumielasticului cea mai estinsă activitate.

L. 23. A doua jumctate din seculul al nouëspredecelea dechiară, că chiemarea fasolei nu e aceea de a se consuma numai în păresemi. La dechiarățiunea acésta se alătură mai mulți călugări.

M. 24. Academia sciințelor din Budapesta ridică opurile lui Hunfalvi Pál, despre originea românilor, la rangul de maculatură originală, și marele învățat se înceroncăză cu cununa buretelui de mare umplut cu apă rece.

M. 25. Instituțiunea de comisari ai regimului se ridică în biserica gr. or. din Ungaria la rangul de dogmă. Statutul

organic își pune flor negru pe pălărie. Trocarii din Brașov joacă cu capetele descoperite în jurul vițalului de aur și Strevoiu aruncă buzduganul.

I. 26. Representanța opidului Blaj decide, privitor la iluminarea corespunzătoare a opidului, introducerea întunecimei egiptene.

V. 27. Camera din România restrânge numărul celor-ce mint pe bani la indiviși cu deplină încredere, lăsând câmp liber celor-ce mint pe nimica.

S. 28. În Brașov naște o femeică de-odată trei copii. Din incidentul acesta dispune regimul nostru o nouă numerare de poporă.

D. 29. În opidul Seliste aprinde un călugăr dracului o flăcăie, și se convinge, că vedëndul la lumină, nu e om stricat.

L. 30. În lipsa de aur și argint serbează banca austro-magiară cu creditul căsătoria de hârtie. Szapári dispune, ca mai multe deficite mici, se se încorporeze în deficitul principal.

M. 31. Societatea pentru magiarisarea numelor de familii din Budapesta pretinde dela regimul nostru angagiarea profesorului Dr. Billroth, ca se scōță nou magiarisaților creeri, și se-i înlocuiescă cu fragmente din opurile lui Hunfalvi Pál, pentru-că numai așa se vor putea produce în aceia cugetări și simțiri curat patriotico-magiare.

Cocóna Gurădulce.

Hihihi! A păpat'o cu băbacu magiarilor! Tisza, Réthy etc. se pot șterge preste gură cu talentul lor de magiarisare! Până-i porcul cu coddă nu ved ei magiari din noi români, mișune! Noi ne facem scótele jucând, cât! În Sibiu în Brașov, în Abrud, în Făgăraș etc. jócă damele nóstre un vals, și scóla-í gata, cât!

Ce mai eroi de pedagogia națională magiarilor noștri! Au intradus cursuri de limba magiară pentru învățatori în valóre de 80 cr. la đí. La tribunále nici onórea nu și-o mai póte apéra romanul în limba sa. Executorii de dare ne desbracă în limba statului. S'au scris și prescris cărți magiare pentru

tóte scólele, dar lucrul principial și-au uitat. frații magiari s'el magiariseze: „Ordinul de dânt“, mițuluc!

La tóte balurile nóstre române au fost ordinele de dânt în limba románescă. Chiar și „Csardașul“ s'a prezentat la bálurile nóstre sub numirea dacorománă „Hățăgana“! Dacă aude Réthy asta, i-și bate capul de o pétră până-i sar scânteii roșu-vinét-galbine din ochi, mițuluc!

Când deschizi ađi un ăiar románesc, te pomenești c'o invitare la cutare și cutare bal ce-l arangiază damele române pentru creșcerea fetițelor, mițuluc! Cu alte cuvinte, ca se-și capete fetițele române educația recerută, trebuie se jóce numele lor tótă nóptea, cât!

Fu încă me bucur — slavă domnului — de o creștere modernă și onorifică. mițuluc! — dăr mamă-mea nu și-a câștigat părălele pentru creșcerea mea la joc, cât! Și apoi ce baluri? Am auzit pe cel din Brașov, am vădut pe cel din Sibiiu, și ce se auzi, ce se veđi, un bal calico, sau cum a đis cocóna Ciufulescu, o calicie națioală. „Mon Dieu! Ouelle difference entre un bal d'anno 1873 et d'anno 1881, a strigat verucă-mea alui Zdrâmboiu, când a veđut balul „calico“ al damelor române din Sibiiu. Și are tótă dreptatea, pentru-că în tótă sala balului domnia o uniformitate ametițóre, se părea că te affi într'o turnă de oi albe, cari purtau larve. Nu sciai tu, care-i față, care-i nevěstă, care-i veduvă, cât! Jucătorii se aflau în cea mai mare perplexitate cu jucătoarele, ce și-au fost angagiat, și mulți cari nu se puteau orienta nici după dimensiunea laterală a taliei damelor, se uitau jur împrejur cu gura căscată, ca renumitul: Vitulus ad portam novam, mițuluc! Apoi ce se veđi, hihili! chir Pantofálides voind se spună nevěstă-sa, că copilul cel mic plânge acasă de nu-l póte inpăca doica, a comunicat acéstă lacrimătoare veste unei domnișóre,

care nunumai că n'are copil, dar nici speranță d'a se mai mărita, cât! Ear chir Ghețulescu, care nu demult a absolvat căsătoria și acum se află în vacanță, a făcut curte unei dame interesante, a jucat'o, a ispitit'o, dar tóte înzedar; nici mort nu i-a succes a afla cine-i. Când la urmă, hihihi! demascându-se dama, ce se veđi, era cu mustațe! Era un husar compus după tóte regulamentele militari, cât!

Și ce mai sci, în timpurile nóstre ale strategiei înaintate, póte se fiă fost și mai mulți husari înbrăcați în calico, și au făcut incognito studii despre poziția inimicului, mițuluc!

Bani au încurs mulți — la Hamrodi, mițuluc! și póte încurgeau și mai mulți, dacă se punea lângă cóla pentru notarea de suprasolviri un revolvăr, și dacă Dr. Borcea nu avea toema în séra balului ședință la consistoriu, Dr. Preda, lucru cu dresarea cănelui, și Dr. Pecurar, afaceri cu ocuparea unui post de móșă în Sas-Sebeș, cât!

Cu tóte acestea nu se pot nega avantagele materiali, ce a adus balul calico al damelor române din Sibiiu, mițuluc! Din costumul damelor se pot face scutece, din șinórele cele roșii, fașă, și cu larvele se pot întărca copii, cât!

Bibliografia.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Au eșit de sub tipariu următoare opuri:

1. Darea de consum pentru cafea, zahar și bere.
2. Darea pentru cărțile de joc.
3. Esmisiunea de rentă fără fine.

Toate trei opuri sînt legate elegant în pelea subportătorilor de dare din Ungaria, și se află de vîndare la

Contele Szapári, minisru de finanțe.

Cu ocașimea balului „calico“ arangiat de damele române din Sibiu în scopul înființării unui institut de cultură superioară pentru fetețe, au intrat suprasolviri dela următoare domni:

1. Dela Dr. Ioan Borcea, avocat, fiscal consistorial și virilist al comitatului Sibiiului etc. etc.	0.001 fl.
2. Dela Dr. I. A. de Preda, asessor consistorial, possessor de casă în Sibiu și virilist etc. etc.	0.002 fl.
3. Dr. Stefan Pecurar alias Juhász, avocat, fiscal al tipografiei archidieceșane, virilist și fânogiu cu speranță la pensiune din Sas-Sebeș etc. etc.	0.001 fl.
Suma	0.004 fl.

Acestor ilustrii spriginitori ai cauzelor de cultură națională română, cari altecum a ramas taxa pentru biletul de intrare la balul calico datori, li se aduce cea mai profundă mulțămită pentru însemnatele suprasolviri

Iuda Iscariot, spênđurat provisoriu.

Mama îngrijită.

Inița : Mamă : Noi mergem aci și de sêră la scôlă !

Mama : Pentru ce ?

Inița : Ne-a đis dascălul, că de sêră se întnecă luna,
și voieșce se ni-o arete :

Mama : Bine dragul mamii ! Numai ai grija de tine, nu
merge prea aprôpe ! —

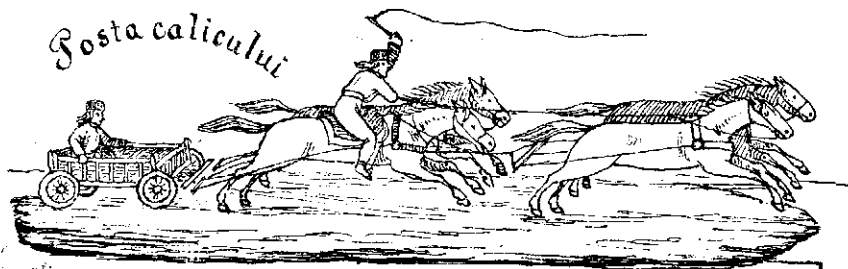
Calcul correct.

Óspele: Șesă litre? Nu se póte frate! Eu imi cunonse porția, mai mult de cinci litre nici că încăp în fólele meu!

Cârciumarul: Ai tótă dreptatea frate! Cinci în fóle, una ți s'a suit în cap, fac șesă!

Óspele: Astai altă socoteală!

Di. A. T. S. în B. Ambele lucrări deși cu humor scrise nu le pot publica, pentru-că nu fac efect. Încearcă a da caracterelor colorii mai vii. Prin comunicarea simplă a faptelor complinite, încă me vei oblega.

Di. Nicolită dela Cacoviță. Celebritățile animale sînt prea sălbatece. Între patru ochi s'ar putea publica cu efect. Altcum îmi place cum scrii, Algebră și dragostei și cu altă oca-siune. De poseși și alte materii lucrute, trimitete și vom vedea.

Di. P. Îmi vei permite unele modificări în noveleta „Madama Rosalia“ și atunci se va publica. Objectul nu e neinteresant, recece însă după părerea mea un finit mai drastic.

Di. Rd. Ce tractezi în șesă côle s'ar putea rediga în una côle cu mai mult efect. „Calicul“ nu dispune de spațiu, ca Chiriadromionul, și chiar când ar dispune nu e prețin de zamă lungă. Probează-ți norocul la alte foi.

Di. Dora. Atar novele nu public, pentru-că nu știu ce ar țice publicul, dar tipograful de sigur mi le respinge.